

Dosarul nr. Ira-992/2019

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Cozma Evgheni și avocatul acestuia Palancica Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, în cauza penală în privința lui

*Cozma Evgheni XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în mun.
XXXXX, str. XXXXX, nr. XXX, ap. XX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2015–28.06.2017;

Instanța de apel: 25.08.2017–20.03.2018;

Instanța de recurs: 04.04.2019–08.07.2019;

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 iunie 2017, procesul penal în privința lui Cozma Evgheni pe capătul de învinuire prevăzut de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost încetat în conformitate cu Legea nr.210 din 29.07.2016 în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Cozma Evghenii a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că E. Cozma, în perioada de timp de la 12.05.2015 ora 21.30 până la 13.05.2015 ora 08.30, pe ascuns a sustras de la automobilul de model „XXXXX”, ce era parcat în fața blocului locativ amplasat pe adresa mun. Chișinău, XXXXX, nr.XX, două plăcuțe cu numere de înmatriculare a mașinii „XXXXX”, eliberate de autoritățile Germane, la preț de 49,40 euro, ce conform cursului BNM constituia suma de 985 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate Pingel-Rollman Heinrich o daună considerabilă.

De către organul de urmărire penală E. Cozma, a fost învinuit de faptul că având scopul primirii mijloacelor financiare în schimbul a două plăcuțe cu numere de înregistrare a mașinii „XXXXX” pe care le-a sustras la 12.05.2015 de la automobilul de model „XXXXX” parcat în fața blocului locativ amplasat pe adresa mun. Chișinău, XXXXX nr.XX și care aparțin cetățeanului Germaniei Pingel-Rollman Heinrich, în perioada 13 mai 2015 până la 16 mai 2015, prin intermediul sms-urilor și în convorbiri telefonice a solicitat de la cet. Pingel-Rollman Heinrich și de la colaboratorul poliției Vintea Fiodor, care s-a prezentat acestuia ca proprietar al plăcutelor cu numerele nominalizate, bani în sumă de 100 euro care conform cursului BNM constituie 1 993 lei, amenințând cu nerecuperarea și respectiv, distrugerea lor.

3. Nefiind de acord cu sentința, cu apel a contestat-o acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia pe capătul de învinuire prevăzut de art.189 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii formulate prin rechizitoriu cu stabilirea pedepsei – 2 ani închisoare, cu dispunerea suspendării executării pedepsei pe un termen de 2 ani.

În argumentarea soluției solicitate a invocat următoarele:

- acuzarea a prezentat probe concludente și pertinente care confirmă vinovăția lui E. Cozma în săvârșirea infracțiunii de șantaj și anume declarațiile părții vătămate, martorului F. Vintea, probe care nu au fost apreciate la justa valoare;

- acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.189 alin. (1) Cod penal, deoarece acesta a amenințat că nu va restitui (va distruge) plăcuțele de înmatriculare sustrate în cazul în care nu-i vor fi transferați banii în sumă de 100 euro pentru recuperarea lor, or, șantajul este format din două acțiuni de sine stătătoare legate între ele –cerința și amenințarea, ambele fiind prezente în speță. A mai menționat că șantajul se consumă din momentul înaintării cerinței însoțite de amenințare, indiferent de faptul dacă infractorul și-a atins scopul sau nu și nu este obligatoriu ca metoda distrugerii averii să prezinte un pericol social;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 20 martie 2018 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința în partea ce se referă la capătul de învinuire prevăzut de art.189 alin.(1) Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- E. Cozma a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.189 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

- în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a indicat că, la adoptarea sentinței contestate prima instanță eronat a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și greșit a ajuns la concluzia că, E. Cozma urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal analizând totalitatea de probe cercetate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a conchis că în speță cu certitudine s-a stabilit că, E. Cozma având scopul primirii de mijloace financiare în schimbul a două plăcuțe cu numere de înregistrare a mașinii „XXXXX” pe care le-a sustras la 12.05.2015 de la automobilul de model „XXXXX” parcat în fața blocului locativ din mun. Chișinău, Valea XXXXX nr.XX și care aparțineau cet.Pingel-Rollman Heinrich, în perioada 13 mai 2015 până la 16 mai 2015, prin intermediul sms-urilor și în convorbirilor telefonice a solicitat de

la cetățeanul Germaniei Pingel-Rollman Heinrich și de la colaboratorul poliției F. Vintea, care s-a prezentat acestuia ca proprietar al plăcuțelor cu numere nominalizate, bani în sumă de 100 euro, care conform cursului BNM constituie 1993 lei, amenințând cu nerecuperarea și respectiv, distrugerea lor.

Instanța de apel a menționat că vina lui E. Cozma în săvârșirea infracțiunii de șantaj a fost dovedită pe deplin prin declarațiile părții vătămate Pingei-Roliman Heinrich, martorilor F. Vintea și M. Condrațiu, precum și prin probele scrise: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.05.2015 (f.d.17-19); copia de pe fișa cu inscripția numărului XXXXX de telefon ce aparține inculpatului E. Cozma (f.d.21 vol. I); procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 13.05.2015, prin care s-a examinat o foaie de culoare albă cu inscripția 068959712 (f.d.22); extrasul cu conținutul mesajelor (f.d.24-25); ordonanța de ridicare din 29.05.2015, conform căruia a fost ridicat un disc de model DVD-R cu înregistrări audio (f.d.36); procesul verbal de ridicare din 29.05.2015, conform căruia a fost ridicat un disc de model DVD-R cu înregistrări audio (f.d.37); procesul verbal de examinare a obiectului din 04.06.2015, conform căruia s-a examinat discul de model DVD-R cu înregistrări audio (f.d.41); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauză penală din 04.06.2015, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict discul de model DVD-R cu înregistrări audio (f.d.43); proces-verbal de examinare a obiectului din 07.07.2015 prin care s-a examinat un disc DVD-R cu descifrări a convorbirilor telefonice (f.d.46); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07.07.2015, conform căruia a fost recunoscut și anexat în calitate de corp delict un disc de model DVD-R cu descifrări a convorbirilor telefonice (f.d.54); ordonanța de ridicare din 08.07.2015, conform căreia de la E. Cozma au fost ridicate două plăcuțe de înmatriculare a autorităților Germane cu numărul „XXXXX” (f.d.55); tabelul fotografic prin care se inserează două plăcuțe de înmatriculare a autorităților Germane cu numărul „XXXXX” (f.d.58).

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului ce țin de nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal, acestea fiind făcute cu scopul eschivării de la răspundere penală, fiind în contradicție cu totalitatea probelor prezentate de acuzare.

În continuare, Colegiul penal a relevat că, prima instanță eronat și pripit a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, precum și eronat a conchis că inculpatul nu a cerut să-i fie transmise mijloace financiare, amenințând cu deteriorarea și distrugerea bunurilor proprietarului ci în schimbul plăcuțelor de înmatriculare contra sumei de 100 euro, or, probele prezentate de acuzare și cercetate în instanța de judecată confirmă că inculpatul a solicitat să-i fie transmisă suma de 100 euro, în caz contrar acesta a amenințat cu distrugerea plăcuțelor de înmatriculare.

În concluzie Colegiul penal ținând cont de doctrina penală a menționat că, latura obiectivă a șantajului se realizează prin cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului, ori dreptul asupra acestora de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului. Șantajul este format din două acțiuni de sine stătătoare legate între ele – cerința și amenințarea, ambele fiind prezente în cazul cercetat. Totodată, s-a menționat că șantajul se consumă din momentul îndeplinirii cerinței însoțite de amenințare, indiferent de faptul dacă infractorul și-a atins scopul sau nu și nu este obligatoriu ca metoda distrugerii averii să prezinte un pericol social. Infracțiunea de șantaj este o infracțiune formală, se consideră consumată din momentul îndeplinirii cererii cu caracter patrimonial, însoțită de acțiunea

adiacentă, indiferent dacă făptuitorul și-a atins scopul urmărit, așa dar, nu este necesar ca pretențiile făptuitorului să fie satisfăcute. Totodată, latura subiectivă a infracțiunii analizate se exprimă în primul rând în vinovăție sub formă de intenție directă. Scopul special fiind de cupiditate. În cazul șantajului amenințarea cu deteriorarea și distrugerea bunurilor este îndreptată spre obținerea bunurilor în viitor, dar nu în momentul amenințării, cum are loc în cazul jafului ori a tâlhăriei. Însuși șantajistul nu ia bunurile din posesia proprietarului, ci printr-o cale ilegală, folosind pentru aceasta diferite metode de influență asupra conștiinței, voinței persoanelor, cere de la ele transmiterea acestor bunuri în folosul altor persoane. Astfel, în urma certării probelor prin prisma art.101 Cod de procedură penală, s-a stabilit că inculpatul E. Cozma a comis infracțiunea de șantaj, adică a cerut să i se transmită mijloace financiare, amenințând cu deteriorarea și distrugerea bunurilor proprietarului.

Instanța de apel a respins argumentele apărării potrivit căreia în cadrul ședinței primei instanțe inculpatul nu a fost asigurat cu interpret, menționând că aceste alegații sunt combătute de materialele cauzei, care atestă contrariul.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă instanța de apel conducându-se de prevederile art.7,61,75 Cod penal și ținând cont de persoana lui E. Cozma care nu a recunoscut vinovăția, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, a conchis că scopul corectării și reeducării inculpatului poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate, prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani, acordându-i astfel posibilitate reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o inculpatul și avocatul acestuia V. Palancica, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin. (1) pct.6),8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea achitării lui E. Cozma pe motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute la art.189 alin.(1) Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- prin ordonanța de pornire a cauzei penale și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale se confirmă săvârșirea infracțiunii de furt și nu de șantaj;
- din declarațiile părții vătămate rezultă că plăcuțele de înmatriculare i-au fost sustrate și acesta nu a invocat că ar fi fost șantajat;
- pozele anexate cu SMS –uri recepționate, la care a făcut trimitere martorul F. Vintea nu atestă careva amenințări sau șantaj din partea lui E. Cozma;
- organul de urmărire penale nu a prezentat careva probe care ar confirma comiterea infracțiunii de șantaj;
- învinuirea adusă lui E. Cozma pe art.189 alin.(1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea, iar la baza concluziei privind vinovăția inculpatului au fost puse doar presupuneri;
- organul de urmărire penală a comis mai multe încălcări de procedură care atrag nulitatea actelor procedurale și anume: - partea vătămată, care este cetățean al Germaniei a fost audiat la 13.05.2015 în lipsa interpretului. Ulterior la 19.05.2015 și 06.04.2015 partea vătămată a fost audiat în prezența d-nei M. Condrationu căreia i s-a atribuit statut de interpret fără careva acte, iar ulterior acesta a fost audiată în calitate de martor;
- declarațiile martorului F. Vintea urmau a fi apreciate critic, deoarece acesta este colaborator al poliției care a primit plângerea și a pornit acest proces, a admis încălcări de procedură și este persoană cointerесată în ridicarea nivelului descoperirii infracțiunilor;

- instanța de apel după o sentință de achitare în baza aceluiași probe a pronunțat o hotărâre de condamnare circumstanță care vine în contradicție cu prevederile art.6 CEDO;
- instanța de apel urma să respingă apelul acuzatorului de stat și să mențină sentința de achitare dat fiind faptul că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, autorii au invocat prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurenți Colegiul penal, constată că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile art.26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios și le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a dedus concluzia că, fapta inculpatului E. Cozma, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. ***Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.*** Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, **a verificat și a apreciat** conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei.

Din materialele cauzei se reține că E. Cozma, de către instanța de fond a fost achitat pe capătul de învinuire prevăzut de art.189 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel în urma cercetării și evaluării probelor, a conchis că în speță acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de șantaj, argumentându-și cu referire la doctrina penală concluzia la acest capitol în decizia adoptată.

Analizând probele descrise în punctul 5 al prezentei decizii și expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a concluzionat că, prima instanță eronat și pripit a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, precum și eronat a conchis că inculpatul nu a cerut să-i fie transmise mijloace financiare, amenințând cu deteriorarea și distrugerea bunurilor proprietarului, or probele prezentate de acuzare și cercetate în instanța de judecată confirmă că inculpatul a solicitat să-i fie transmisă suma de 100 euro, în caz contrar acesta nu va restitui plăcuțele de înmatriculare.

Tot aici, Colegiul penal ține să remarce, că deși autorii invocă în recursul declarat temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și indică că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, însă în susținerea acestor alegații nu invocă nici un argument concret, menționând doar dezacordul cu aprecierea și interpretarea probelor dată de către instanța de apel. La acest capitol, Colegiul penal menționează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, se reține că, instanța de apel verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului E. Cozma în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal.

Argumentul recurențelor prin care se indică faptul că, din ordonanța de pornire a cauzei penale și din declarațiile părții vătămate, rezultă că plăcuțele de înmatriculare i-au fost sustrase și acesta nu a invocat că ar fi fost șantajat, Colegiul penal îl va respinge ca neîntemeiat și va menționa următoarele:

Potrivit art.265 alin. (3) Cod de procedură penală, ofițerul de urmărire penală (...) sau procurorul este obligat odată ce a depistat o infracțiune, ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă să întocmească un proces-verbal în care să consemneze cele constatate și concomitent să dispună înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală.

În speță procurorul O. Pavlovschi a îndeplinit prevederile legale sus menționate și prin raportul din 30.07.2015 (f.d.90 vol. I) a dispus înregistrarea raportului în Registrul nr.1 de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni, după care în conformitate cu prevederile art.274 alin.(2) Cod procedură penală, prin ordonanța motivată din aceeași dată (f.d.5 vol. I), a dispus începerea urmăririi penale în baza art.189 alin.(1) Cod penal, pe faptul comiterii infracțiunii de șantaj.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze pe lângă probele prezentate de acuzare și anume declarațiile părții vătămate, martorilor F. Vintea și M. Condratiuc, vina inculpatului de comiterea infracțiunii de șantaj, a fost confirmată și prin declarațiile ultimului, care atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a recunoscut că a solicitat (cerut) bani – 100 euro de la partea vătămată în schimbul restituirii plăcuțelor de înmatriculare a automobilului.

Astfel, faptul că inculpatul nu a recunoscut că a amenințat cu distrugerea plăcuțelor

de înmatriculare în caz că solicitarea privind transferul sumei de 100 euro nu va fi satisfăcută, corect a fost apreciată critic de către instanța de apel, or, declarațiile inculpatului care coroborează cu alte probe administrate, fiind în contradicție cu acestea, au fost date cu scopul de a evita răspunderea penală.

În continuare instanța de recurs va respinge alegațiile recurenților prin care se indică că pozele anexate cu SMS-uri recepționate, la care a făcut trimitere martorul F. Vintea nu atestă careva amenințări sau șantaj din partea lui E. Cozma, or, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, **iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.** Astfel, corect instanța de apel ținând cont de norma menționată a apreciat în ansamblu probele cercetate, probe care nu conțin careva contradicții substanțiale și se completează reciproc.

Generalizând cele menționate, instanța de recurs conchide că, opinia inculpatului și avocatului acestuia, privitor la faptul că acțiunile lui E. Cozma nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, este una greșită și constituie doar atitudinea subiectivă a acestora, nefiind bazată pe nici o probă concludentă.

Totodată, instanța de recurs va respinge ca neîntemeiate argumentele recurenților referitor la faptul că declarațiile martorului F. Vintea urmau a fi apreciate critic, pe motiv că dânsul este colaborator al poliției, or, acesta a fost audiat sub jurământ și a fost preîntâmpinat de răspundere penală pentru prezentarea declarațiilor mincinoase. Totodată, depozițiile martorului menționat au fost consecvente pe parcursul procesului penal, fiind puse la baza hotărârii de condamnare în cumul cu alte probe, iar careva temei de a nu le crede instanța de recurs nu are.

Referitor la argumentele recurenților prin care se indică că organul de urmărire penală a comis mai multe încălcări de procedură care atrag nulitatea actelor procedurale și anume că, partea vătămată a fost audiat la 13.05.2015 în lipsa interpretului, iar ulterior la 19.05.2015 și 06.04.2015 partea vătămată a fost audiat în prezența d-nei M. Condrațiu careia i s-a atribuit statut de interpret fără careva acte, acesta fiind audiată în calitate de martor, Colegiul penal le va respinge și va menționa următoarele.

Din conținutul art.251 Cod de procedură penală, rezultă că încălcările prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal și atrage nulitatea actului procedural, pot fi încălcări ***absolute*** și ***relative***.

Alin. (2) al aceluiași articol stipulează exhaustiv, care sunt încălcările absolute ce nu se înlătură nici într-un mod și atrag nulitatea actului procedural.

Astfel, reieșind din prevederile art.251 alin. (4) Code de procedură penală, rezultă că celelalte încălcări ale prevederilor legale decât cele stipulate la alin. (2) sunt încălcări relative și atrag nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, ***sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului,*** sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Încălcările procesuale la care se referă recurenții nu se atribuie la încălcările prevăzute de alin.(2) art.251 Cod de procedură penală, aceasta fiind încălcări relative și urmau a fi invocate în cursul efectuării acțiunii sau la finisarea urmăririi penale.

Analizând actele cauzei, Colegiul penal constată, că atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale după finisarea urmăririi penale și nu au înaintat careva cereri, sau obiecții.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul penal constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința lui E. Cozma, nefiind identificată vreo eroare judiciară, care ar putea servi temei de casare a hotărârii atacate.

Generalizând cele expuse mai sus, instanța de recurs conchide că hotărârea contestată este legală și întemeiată, iar argumentele recurenților precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Cozma Evgheni și avocatul acestuia Palancica Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018 în cauza penală în privința lui *Cozma Evgheni*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac